

Eva som Moralist.

Eva, saaledes kalder sig jo „Politiken“s berømte Mode-Kronikør. Navnet er noget fordringsfuldt valgt og ikke synderlig træffende. Den rigtige Eva vilde jo dog sikkert i sin fri og lykkelige Nøgenhed have betakket sig for de raffinerede Toilettekunster, hvorom den smidige Skribent belærer sine andægtige Læserinder.

Til disse hører ogsaa jeg, rigtignok ikke for Lærdommens Skyld, men fordi Eva unægteligt skriver underholdende. Det er i og for sig en Fornøjelse at følge en saa kvik og flydende Pen, og den har givet os mangt et farverigt og livligt Billede af Londons og Ny Yorks high life, set fra Ydersiden. Desuden er der noget tiltalende ved ægte Begejstring, selv naar den gælder Aftenkaaber og Skildpaddes Kamme. Og i sin moderlige Vejledning af de unge Piger viser Eva ikke blot god Smag og sund Fornuft, men ogsaa en vis etisk Alvor; saaledes som hun formaner dem til endelig ikke at sløse deres faa Skillinger bort til letsindige Finesser, men derimod altid kun købe saadanne gode, solide Ting, som det anstaar en rigtig Dame at gaa i. Men saa snart hun kommer inden for Ribbenene, ja blot inden for Kjolen, viser hendes Begrænsning sig. Hun daler fra den etiske Højde og synder efter min Mening ogsaa saa groft mod den gode Smag, at det bør paa-
tales.

Det er dog virkelig ikke fint, naar de unge Piger henvises til som Støtte for deres Budget at regne paa eventuelle Jule- og Fødselsdagsgaver og formaner til endelig forud at overveje nøje, hvad de bør ønske sig. navnlig hvad der bedst kan give deres Toilette det distingverede Præg, som det synes at være en Livsopgave for dem at naa! Altsaa bør de for at ligne Damer udvendig ophøre at være det i det indre. Thi den lille Emmeline er ikke nogen „virkelig“ Dame, naar hun skriver til Eva og minder denne om, at hun er nødt til at beregne et Udlæg til „Opmærksomheder“ mod Onkler, Tanter o. a. eventuelle Malkekøer; ellers kan hun risikere en